

mei 2010

Nieuwsbrief IWI no 9 : uithuizen

Van de IWI-directeur

Toch doet het pijn. Terwijl het allemaal zelf verzonnen, gepland en beslist is gaat het me aan het hart de IWI-collectie successievelijk het pand te zien verlaten, op weg naar een nieuwe eigenaar. Eerst het Beeldmateriaal naar het KIT, toen de eerste delen van het Documentenarchief naar het KTLV, en nu dan de grootste deelcollectie: de Bibliotheek .

Inpakken

Aan het beeld van stoere mannen met steekkarren en vrachtwagen ben ik ondertussen wel gewend. Het is immers niet de eerste keer dat ik met de IWI-collectie op sjouw ben. Ik denk zelfs dat mijn periode als spullenbaas gekenmerkt wordt door het fenomeen. Toen ik aantrad als directeur begin jaren '90 was het eerste beleidspunt de keus tussen mee met Moesson naar Amersfoort of zelfstandig in Den Haag blijven. In beide gevallen moesten we het pand aan de Prins Mauritslaan verlaten, omdat het was verkocht. Mijn eerste concrete bijdrage aan het IWI was dan ook het inpakken van de bibliotheek in verhuisdozen. 't Was nog een geluk dat we opslag kregen aan geboden van het Haags Gemeentearchief . Zo konden we de collectie in elk geval onderbrengen tot we via het 'eerste Gebaar' in 1995 een eenmalige subsidie kregen voor de aanschaf van een eigen pand. Nu mocht ik niet alleen uithuizen, maar voor het eerst ook inhuizen.

Uitpakken

Het voordeel van in- en uitpakken is dat de hele collectie eens door je handen gaat. De inhuizing in Waldeck Pyrmontkade 906 bracht de omvang van de Beeldcollectie aan het licht. De grootste kamer boven werd dan ook zo ingeruimd dat Thea Lans met de foto's en Fia de Gruiter met de Geografische Kaarten aan de slag konden. Door haar werk werd de bijzondere waarde van de collectie duidelijk, en ook de kwetsbaarheid ervan. Dat werd ons nieuwe werk: ompakken.

Alles wat geen boek was werd omgepakt in zuurvrij materiaal. En bovendien besloten we deze deelcollectie veilig, in een geklimatiseerde ruimte onder te brengen. In 2005 verschenen de stoere mannen weer, nu om het Beeldarchief naar het KIT in Amsterdam te brengen.

Ompakken

Dat zijn we blijven doen, tegen alle klippen op: ompakken. Vanuit ons tijdelijk kantoor in Almere pakten we ook het documentenarchief, en het geluidarchief en de knipselcollecties en de Realia om tot handzame schenkingen aan erfgoedinstellingen, conform de wensen van de subsidiegever. En tegelijkertijd pakken we de gehele IWI-collectie om tot een voor iedereen toegankelijke digitale versie. Kijk maar op www.iwicollectie.nl

Den Haag hilde een beetje mee toen wij vertrokken
(ES)